

કર્તૃકારક

કૃ ધાતુ (કૃકૃજ્ કરણે, તનાદી ઉભયપદી) થી કર્તૃવાચક તૃચ્ પ્રત્યય લાગીને કર્તા શબ્દ નિષ્પન્ન થાય છે. કર્તૃશબ્દ કારક શબ્દનો એ દૃષ્ટિએ પર્યાય છે કે બંનેમાં સમાનસૂત્ર (વૃલ્ત્તૃચૌ-૩-૧-૧૩૭) થી જ કર્તૃવાચક પ્રત્યય થાય છે. તથા બંનેનો અર્થ થાય છે. (ક્રિયા) કરનાર.

કર્તૃકારકનું પાણિનિ સમ્મત લક્ષણ

પાણિનિએ કર્તૃકારકનું લક્ષણ સ્વતન્ત્ર:કર્તા ¹ એ આપ્યું છે. એ સૂત્ર અનુસાર જે કોઈ ક્રિયા નિષ્પત્તિમાં સ્વતન્ત્ર હોય છે તેને કર્તા કહેવામાં આવે છે. દા.ત. રામઃ ગચ્છતિ । રામેણ ગમ્યતે । આ બન્ને ઉદાહરણોમાં ગમન ક્રિયાની સિદ્ધિમાં રામની સ્વતન્ત્ર રુપે પ્રવૃત્તિ દેખાય છે. પ્રથમ ઉદાહરણમાં કર્તા અભિહિત છે, બીજામાં અનભિહિત.

પતંજલિએ સૂત્રમાં પઠિત 'સ્વતન્ત્ર' પદનો અર્થ પ્રધાન² એવો કર્યો છે. અર્થાત્ કર્તા પ્રધાન કારક હોય છે. કારણ કે કર્તા અન્ય કારકોને 'ક્રિયા' ની સિદ્ધિમાં પ્રવૃત્ત કરે છે. દા.ત. દેવદતઃ કુઠારેણ કાષ્ઠં છિનતિ । વાક્યમાં દેવદત્ત જ કુહાડી (કરણકારક) ને 'છેદન' ક્રિયામાં પ્રવૃત્ત કરાવે છે. માટે દેવદત્ત ને જ કર્તા કારક કહેવાશે.

જો કે વૈયાકરણો અનુસાર વિવક્ષાવશ³ કોઈપણ કારકને સ્વતન્ત્ર માની શકાય છે. કારણ કે કારકોનો પ્રયોગ વિવક્ષાનુસાર જ કરવામાં આવે છે. વક્તા જો યાહે તો તે કરણ, અધિકરણ વગેરેને પણ ક્રિયા પ્રતિ સ્વતન્ત્ર માનીને કર્તૃકારકના રુપમાં પ્રયોગ કરી શકે છે. જેમ કે સ્થાલી પચતિ તથા કાષ્ઠં પચતિ । આ વાક્યોમાં સ્થાલી (અધિકરણ) તથા કાષ્ઠં (કરણ) ને વક્તા 'પાક' ક્રિયામાં સ્વતન્ત્ર માની લે છે. એટલે અહીં સ્થાલી અને કાષ્ઠ ને કર્તૃકારકના રુપમાં મૂકવામાં આવ્યા છે.

ભર્તૃહરિએ પણ સાધન સમુદેશની બીજી જ કારિકામાં વિવક્ષાની શક્તિનું વિવેચન કર્યું છે.

શક્તિમાત્ર સમૂહસ્ય વિશ્વસ્યાનેકધર્મણઃ ।

સર્વદા સર્વથા ભાવાત્ ક્વચિત્ કિઞ્ચિદ્ વિવક્ષ્યતે ॥ વા.પ. ૩ - ૭.૨

અર્થાત્ અનેક ધર્મોથી યુક્ત શક્તિઓના સમુદાય રુપ વિશ્વની દરેક સમયે બધાં પ્રકારે સત્તા છે. પરન્તુ એક સમયે એક જ ધર્મ તથા શક્તિ વિવક્ષિત થાય છે. એટલે જ એક જ દ્રવ્યમાં કાલભેદથી ભિન્ન-ભિન્ન શક્તિઓની વિવક્ષા થઈ શકે છે.

તેઓ ફરી જણાવે છે કે કારક⁴ નો વ્યવહાર બુદ્ધિની અવસ્થા પર આધારિત છે. જ્યારે બુદ્ધિ કોઈ વસ્તુનું નિરૂપણ કરી લે છે ત્યારે તે વસ્તુ શબ્દનો વિષય બને છે બુદ્ધિ તેને જે રુપમાં નિરૂપિત કરશે, તેનું એ જ સ્વરુપ શબ્દમાં પ્રકટ થશે.

‘સ્થાલ્યાં પચતિ’ માં તપેલી અધિકરણ છે. પરન્તુ પાતળા તળિયા વાળી તપેલીમાં ઝડપથી રંધાતું હોય તો આપણે તપેલીને કર્તા માનીને તપેલી રાંધે છે. સ્થાલી પચતિ એમ કહીશું.

ટૂંકમાં વક્તાની જે કારકમાં ક્રિયાની નિષ્પત્તિ માટેની ‘સ્વાતન્ત્ર્ય’ ની વિવક્ષા હશે તેની કર્તૃસંજ્ઞા⁵ થશે.

કર્તાની સ્વતંત્રતા અંગે ભર્તૃહરિના વિચારો

ભર્તૃહરિએ કર્તામાં સ્વાતન્ત્ર્ય કયા કારણોથી હોય છે તે આ કારિકાઓ દ્વારા સમજાવ્યું છે.

પ્રાગન્યતઃ શક્તિલાભાન્ન્યગ્ભાવાપાદનાદપિ
તદધીનપ્રવૃત્તિત્વાત્પ્રવૃત્તાનાં નિવર્તનાત્ ॥
અદૃષ્ટત્વાત્ પ્રતિનિધેઃ પ્રવિવેકે ચ દર્શનાત્ ।
આરાદ્વ્યુપકારિત્વે સ્વાતન્ત્ર્યં કર્તૃરિષ્યતે ॥

૧. કર્તામાં ક્રિયા પ્રતિ પ્રવૃત્તિ અન્ય કારકોની અપેક્ષાએ પહેલાં થાય છે.
૨. કર્તા સમક્ષ અન્ય કારકો ગૌણ હોય છે.
૩. અન્ય કારકોની પોતપોતાના વ્યાપારમાં થતી પ્રવૃત્તિ અથવા નિવૃત્તિ કર્તાને અધીન હોય છે.
૪. કર્તા કોઈપણ ક્રિયામાં પ્રવૃત્ત અથવા નિવૃત્ત સ્વયં જ થાય છે.
૫. કર્તાનો કોઈ અન્ય કારક પ્રતિનિધિ નથી હોતો.
૬. બીજા કારકોના અભાવમાં પણ કર્તાનું અસ્તિત્વ હોય છે.
૭. કર્તા વગર ક્રિયા સમ્પન્ન થઈ શકતી નથી, વળી, કર્તા ક્રિયાની નિષ્પત્તિમાં બીજા કારકોનો સહાયક જ હોય છે.

ભર્તૃહરિએ કર્તા સમ્બન્ધી વિચારો પ્રસ્તુત કર્યા છે

- (૧) કર્તા બીજા કારકોની પહેલા, ક્રિયાને સિદ્ધ કરી શકવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરી લે છે.
- (૨) બીજા કારકોને કર્તા પોતાને આધીન રાખે છે
- (૩) કર્માદિ કારકોની પોતપોતાનાં વ્યાપારમાં પ્રવૃત્તિ કર્તાને લીધે થતી હોય છે.
- (૪) ક્રિયાની સિદ્ધિ માટે પ્રવૃત્ત થયેલાં અન્ય કારકોને કર્તા અટકાવી શકે છે.
- (૫) વાક્યમાં કર્તાનો બીજો કોઈ પ્રતિનિધિ મળતો નથી.
- (૬) કર્તૃકારક એકલું પણ ક્રિયાની સિદ્ધિ માટે પ્રવૃત્તિ કરી શકવાનું સામર્થ્ય ધરાવે છે.

હેલારાજ

(૧) કરણ વગેરે કારકોની પ્રવૃત્તિ થાય, તે પહેલા જ કર્તા કોઈક અન્ય નિમિત્તથી ક્રિયા સિદ્ધિ માટેનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરી લે છે. અર્થાત્ કર્તાને બીજા સહકારી કારકો પાસેથી ક્રિયાસિદ્ધિ માટેનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરવાનું હોતું નથી.

(૨) ક્રિયાના ફળની ઇચ્છા ધરાવતો કર્તા, કરણ વગેરે કારકોને સન્નિહિત કરે છે.

(૩) કરણ વગેરે કારકો પોતાના વ્યાપારમાં ત્યારે જ જોડાય છે. કે જ્યારે કર્તા તેમને તે માટે નિયુક્ત કરે આ સિવાય કરણ વગેરેના રૂપમાં આવતાં પદાર્થો સ્વયં પોતાના વ્યાપારમાં જોડવાનું સામર્થ્ય ધરાવતાં નથી આની વિરૂદ્ધ કર્તા ક્રિયાના ફળની ઇચ્છા ધરાવતો સ્વયં વ્યાપારવાન બનતો હોય છે. એ તો સ્પષ્ટ છે.

(૪) ક્રિયાસિદ્ધિમાં કરણ વગેરેની ઉપયોગિતા જ્યારે સમાપ્ત થાય ત્યારે તેમને સ્વવ્યાપારમાંથી નિવૃત્તિ આપનાર કર્તા છે.

કર્તાના પ્રકારો

☆ શુદ્ધકર્તા: ક્રિયાસિદ્ધિમાં સ્વાતન્ત્ર્ય ભોગવતો પદાર્થ

☆ હેતુકર્તા: ક્રિયાસિદ્ધિમાં સ્વાતન્ત્ર્ય ભોગવતાં પદાર્થનો જે પ્રયોજક હોય.

☆ કર્મકર્તા: અસ્થિન્તાવસ્થાનો જે કર્તા અસ્થિન્તાવસ્થામાં કર્મ બને છે. વૈયાકરણભૂષણસારમાં કૌણભદ્રે આ જ ત્રણ પ્રકારોનો નિર્દેશ કર્યો છે. અને ઉદાહરણો આ પ્રમાણે આપ્યા છે.

- (૧) મયા હરિઃ સેવ્યતે
- (૨) કાર્યતે હરિણા ।
- (૩) ગમયતિ કૃષ્ણં ગોકુલમ્

વારચુચસંગ્રહ જેવા પાણિનીતર સંપ્રદાયના કેટલાક ગ્રંથોમાં કર્તૃકારકના પાંચ ભેદોનો ઉલ્લેખ જોવા મળે છે.

સ્વતન્ત્ર

હેતુ

(૧) અભિહિત	(૧) ચેતનવિષયક - દેવદત્તઃ પચતિ ।
(૨) અનભિહિત	(૨) અચેતનવિષયક - નદી વહતિ ।
(૩) કર્મ - ભિધતે કુસુમઃ સ્વયમેવ ।	

કર્તાના સર્વત્ર ત્રણ ભેદો કરવામાં આવ્યા છે.

શુદ્ધકર્તા

હેતુકર્તા (પ્રયોજક) તથા

કર્મકર્તા

(૧) શુદ્ધકર્તા: 'સ્વતન્ત્રઃ કર્તા' એ સૂત્ર દ્વારા શુદ્ધકર્તાનું વિધાન કરવામાં આવ્યું છે. અન્ય કારકોનું નિયમન કરનાર આ પ્રધાન કર્તા છે. અભિહિત અથવા અનભિહિત હોવાથી આને ક્રમશઃ પ્રથમા કે તૃતીયા વિભક્તિ લાગે છે. રામોગચ્છતિ । રામેણ ગમ્યતે ।

(૨) હેતુકર્તા (પ્રયોજક) તત્પ્રયોજકો હેતુશ્ચ (૧-૪-૫૫) દ્વારા હેતુકર્તાનું વિધાન થયું છે.

ણિજર્થભૂત પ્રેરણા વ્યાપારનો આશ્રય હેતુ કર્તા કહેવાય છે. આ પણ અભિહિત હોય તો પ્રથમા વિભક્તિ ગ્રહણ કરે છે. જેમ કે રામઃ પાચયતિ

અનાભિહિત હોવાથી અહીં પણ તૃતીયા વિભક્તિ થાય છે પાચ્યતે દેવદત્તેન । કાર્યતે હરિણા ।

(૩) કર્મકર્તા: પ્રેરક વાક્ય રચના ન હોય તેવા કર્તાની (ગિજન્ત) પ્રેરક વાક્ય રચનામાં કર્મ સંજ્ઞા થાય છે. એટલે કે સાદી કર્તારિ વાક્ય રચનાનો જે કર્તા હોય તે પ્રેરક વાક્ય રચનામાં કર્મ બને છે.

દા.ત. ગમયતિ કૃષ્ણં ગોકુલં ગોપઃ અહીં કૃષ્ણ કર્મકર્તા છે. આમ તો આ પાણિનિ ના સૂત્ર ગતિબુદ્ધિપ્રત્યવસાન નું ઉદાહરણ છે.

દુર્ગાસિંહે કાતન્ત્રવૃત્તિમાં કર્મકર્તાનું લક્ષણ આપ્યું છે.

ક્રિયમાણં તુ યત્કર્મ સ્વયમેવ પ્રસિદ્ધયતિ

સુકરૈઃ સ્વૈગુણૈઃ કર્તૃ કર્મકર્તેતિ તદ્ વિદુઃ ॥

કરવામાં આવેલું કર્મ જ્યારે જાતે જ સમ્પન્ન થતું હોય તથા સુકરતાના કારણે કર્તાના ગુણોને પોતાનામાં ધારણ કરે ત્યારે તેને કર્મ કર્તા કહેવાય છે.

દા.ત. પચ્યતે ઓદનઃ સ્વયમેવ । ભિધતે કાષ્ઠં સ્વયમેવ ।

ભર્તૃહરિચે અચેતન પદાર્થોના કર્તૃત્વની પુષ્ટિ કરી છે.

ભોજના ‘શૃંગાર પ્રકાશ’ માં તો કર્તૃકારકના જ પ્રકારોનો નિર્દેશ મળી આવે છે.

સારસ્વત સંપ્રદાયમાં કર્તૃકારકના ત્રણ ભેદો સ્વીકારાયા છે.

અર્વાચીન ગણાતા “હરિનામામૃત” અને સંક્ષિપ્તસાર વ્યાકરણમાં તો કર્તૃકારકના સ્વતંત્ર અને પ્રયોજક હેતુ એવા બે જ ભેદોનો સ્વીકાર થયો છે.^૬

આમ, કર્તૃકારકના પ્રકારોની બાબતમાં સમગ્ર વ્યાકરણ સંપ્રદાયોમાં ચાર મત છે. તેમાં પાણિનીય પરમ્પરાના કૌણ જેવા આચાર્યો તથા સારસ્વત સંપ્રદાયના લોકશંકર જેવા આચાર્યો કર્તૃકારકના ત્રણ પ્રકારો માને છે. તો વારરુચસંગ્રહકાર અને ટીકાકાર અઢાર ભેદોનો નિર્દેશ કર્યો છે.

આ પછી હરિનામામૃત અને સંક્ષિપ્તસાર જેવામાં તો કર્તૃકારકના બે જ પ્રકારો દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

પાદટીપ

(૧) અષ્ટાધ્યાયી - ૧-૪-૫૪

- (2) तद्यः प्राधान्ये वर्तते तन्त्रशब्दस्तस्येदंग्रहणम् - महाभाष्य भाग-१, पृ २७७ (मोतीलाल बनारसीदास-दिल्ली)
- (3) वक्तुम् इच्छा विवक्षा ।
- (4) साधनं व्यवहारश्च बुद्धयवस्थानिबन्धनः ।
सन्नसन्वार्थरूपेषु भेदो बुद्ध्या प्रकल्प्यते । वा.प. ३-७.३
- (5) क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोडर्था कर्ता स्यात् । (सि.कौ.भाग-१,पृ-४२१)
- (6) पाणिनीय व्याकरण परम्परामां कारक-मीमांसा - डॉ. कमलेशकुमार योक्सी

सन्दर्भग्रन्थो

- (1) कारकप्रकरण - सं.डो.वसन्तकुमार म. लक्ष्मण सरस्वती पुस्तक भंडार, १९८१
- (2) पाणिनीय व्याकरण परम्परामां कारक मीमांसा - डॉ. कमलेशकुमार योक्सी
- (3) सिद्धान्तकौमुदी तत्वबोधिनी टीका सहिता
- (4) संस्कृत व्याकरण में कारकतत्वानुशीलन - प्रा उमाशंकर शर्मा ऋषि - चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन
- (5) भवानन्दकृत कारक चक्र एक अध्ययन (व्याकरणशास्त्र एवं नव्यन्याय के आलोक में) - डॉ. अरविन्दकुमार - निर्मल बुक एजन्सी - कुरुक्षेत्र
- (6) भर्तृहरि - के.ए. सुब्रह्मण्य अय्यर. अनु डॉ. रामचन्द्र दिववेदी राजस्थान हिन्दी ग्रन्थ अकादमी (जयपुर)
- (7) वाक्यपदीय - डॉ. जे. एम. शुक्ल - एल.डी.छन्दोलोञ्ज अमदावाड - ९
- (8) पाणिनीय अष्टाध्यायी सूत्रपाठः - सं.श्री.पं.ब्रह्मदत्त जिजासु रामलाल कपूर ट्रस्ट प्रेस - बहालगढ
- (9) महाभाष्यम्
- (10) वैयाकरण सिद्धान्त कौमुदी बालमनोरमाख्यया व्याख्यया सहिता चन्द्रशेखरशास्त्री दिल्ली

डॉ. डिन्नरी पंचोली

आसि. प्रो. संस्कृत

सरकारी विनयन कोलेज

मणिनगर, अमदावाड